

804

Det sused af vinger

1. Det sused af vinger i luften i nat
fra fugle der trækker mod nord
det er forår og påske med støvregn og sol
der udsletter vinterens spor
2. det bruser omkring mig med glæde og tak
til Gud for hans skabende ånd
og her står jeg, en vingeløs menneskesjæl
af ler i hans udstrakte hånd
3. og blander min stemme i skabningens kor
til Gud der er hellig og god
og som gav for mit ingenmandshjerte af sten
et hjerte af kød og af blod
4. og skænker sin levende ånd så jeg ser
og mærker det endnu engang
et udødeligt håb er på rejse – og hør!
det

*Lisbeth Smedegaard Andersen, 2010
Melodi: Erling Lindgren rejser på vinger af sang.*

En smuk salme fuld af sansninger skrevet af Lisbeth Smedegaard Andersen. Salmen bruges typisk i påsken eller i tiden mellem påske og pinse. Salmen egner sig godt som slutsalme i gudstjenesten, hvor menigheden sendes ud i livet med klagen af fællesang i sindet og med håb til ugen, der ligger foran. Naturbeskrivelser og særligt fugle/ vinger spiller en central rolle i salmen. Fuglen er et symbol på drømme, håb og på sjælen, der frit svinger sig mod himlen. Mennesket har som bekendt ingen vinger, men vi har derimod vores sangstemme. Derfor er det for mennesket ikke fuglevinger, der bærer håbet. Det er derimod vinger af sang, der bærer håbet. Det er altså menneskets lovsang, fællessang, der er med til at bringe håbet frem.

Sognepræst Pia Haaning Lorenzen

Bramdrup Kirke
Sognepræst Pia Haaning Lorenzen
100 Salmer
Uge 19 – 2020